

THOMAE ERASTI
(quod factu ipsis facile est) & remedij oportunis noxiū
aerem magis arcent, & ab infectis minus contaminātur,
dum aditum suspectis omnibus negant.

Sed qd hīc opus est uerbis: cōsideremus proxima nobis. Anno 1558. Cometa nobis apparuit (Si eum, qui nūc fulget, excipias) ultimus. Ab hoc tēpore quot sunt mortui principes summi, quibus nullus praeluxit Cometes: Primum Carolus Imperator, Ferdinandus eius frater, & successor huius filius Maximilianus, Rex Poloniæ, Reges duo Galliæ, Rex Hispaniæ Philippi filius, Rex Scotiæ, si non fallor, Turcici Imperatores duo, Rex Transsylvaniae, Papæ aliquot & Principes Itali, Otto Henricus & Fridericus Com. Palatini, Elect. Christophorus Friderici filius, Vuolffgāgus Bipontini Dux, Vuitenbergēsis Dux Christophorus, Eberhardus eius filius, Dux Saxoniæ Iohan. Vuilhelmus, Dux Henricus Brunsuicensis, Dux Megaloburgēsis, Dux Pomeranię Barnimus, Elector Ioachimus Brandenburgensis, Carolus & Philibertus Marchiones Badenses, & alij, quorum nunc non recordor. Quot etiam apparuerunt Cometæ, cum aliquot annis post nullus est mortuus Princeps illustris & clarus, cuius obitū uideri potuerint significauisse: Quis non a pte uideat, non minus accidere mortes Principum apariionibus Cometarum, quam nobis accidit hoc uel illud cogitare post nouam aut plenam Lunam:

Supra quoq; audiūimus, tum alia ignita Meteora, tū traiectiones stellarum eandem cum Cometis habere generationem: nisi quod istic materia, quam hīc parcior, rarius, tenuior. An igitur quia stellæ discurrentes meteora sunt minora, sic portendere inferiorum hominum interitum dicemus, quomodo Cometas Principū extinctio-nes præmonstrare aiunt: Si affirmabimus, ridebimus: Si negabimus, erga Naturā uel hīc uel illic iniuriū sumus. Similis ratio est aliorum quoq; ignium in aere uel supremo uel imo Orientiū, si analogia seruetur. Cur ergo Cometis solis hanc prærogatiuam tribuunt: Quia, inquiūt, expe-